

5

Herdenking van mevrouw Van der Wiel-Bosch

Herdenking van mevrouw Van der Wiel-Bosch

Aan de orde is **de herdenking naar aanleiding van het overlijden van het oud-Eerste Kamerlid mevrouw Van der Wiel-Bosch**.

De voorzitter:

Ik verzoek de leden en alle overige aanwezigen in de zaal en op de publieke tribune die daartoe in de gelegenheid zijn, te gaan staan.

Collega's. Wij hebben de goede gewoonte om de oud-leden die ons zijn overleden hier te herdenken. Vandaag herdenken wij An van der Wiel-Bosch, die op 29 juni jongstleden op 89-jarige leeftijd overleed. Zij was drie maanden lid van de Eerste Kamer voor D66, van 7 maart tot 13 juni 1995. Ik heet ook haar familie van harte welkom bij deze herdenking.

Anni Bosch werd op 29 augustus 1935 geboren in Hillegersberg, dat nu bij Rotterdam hoort. Na de hbs volgde ze de opleiding tot radiologisch laborante en werd zij hoofd van een röntgenafdeling. Later behaalde zij ook de bevoegdheid om les te geven over staatsinrichting.

In 1970 werd An van der Wiel-Bosch lid van Democraten 1966, zoals de partij toen voluit heette. Vrijwel direct werd ze actief als lid van de gemeenteraad van Haaksbergen. Na een verhuizing naar Brabant besloot ze samen met een paar anderen de D66-afdeling Etten-Leur opnieuw op te richten.

Van 1978 tot 1991 was zij lid van de Provinciale Staten van Noord-Brabant. Daar had vooral cultuur haar warme belangstelling. Ze was goed ingevoerd in het Brabantse culturele leven. Haar inbreng in de Staten van Noord-Brabant was altijd gebaseerd op een goede kennis van de situatie.

Op 7 maart 1995 werd ze lid van de Eerste Kamer. Ze volgde Jan Vis op, die toegetreden was tot de Raad van State. Op 29 mei hield ze haar maidenspeech, bij een wetsvoorstel over de gemeentelijke herindeling rond 's-Hertogenbosch. Zij ging daarbij in op het gebrek aan aandacht voor het "cultureel-sociale aspect". Van der Wiel-Bosch zei: "Ik zeg met nadruk niet sociaal-cultureel, want dat is iets anders. Het cultureel-sociale aspect, dat de burgers in hun beleving het eerst raakt, is in het rumoer wat overschreeuwd."

Ze keerde na de Eerste Kamerverkiezingen van 1995 niet terug. De Kamervoorzitter zei bij haar afscheid dat "zij niet kon afmaken waar zij mee was begonnen. Haar maidenspeech moest daardoor ook haar afscheidsrede zijn."

In januari 2014 kreeg Van der Wiel-Bosch de Jet de Bussypenning uitgereikt voor 44 jaar inzet voor D66. "Mijn inzet is geen verdienste", reageerde ze beduusd. "Er is altijd een klik tussen de partijleden dat ik daar een kick van krijg. En je kunt moeilijk op de bank gaan zitten wanneer er een gebrek aan mensen is", relativeerde zij.

An van der Wiel-Bosch werd gewaardeerd om haar kennis van zaken, haar grote inzet en als iemand op wie haar partij altijd een beroep kon doen. Moge ons respect voor haar persoon en haar verdiensten voor de samenleving en de Nederlandse parlementaire democratie tot steun zijn voor haar familie en vrienden.

Ik verzoek eenieder om een moment stilte in acht te nemen.

(De aanwezigen nemen enkele ogenblikken stilte in acht.)

De voorzitter:

Dank u wel. Ik nodig u uit om de condoleances over te brengen aan de familie in de Hall. Wij gaan rond 14.00 uur verder met de mededelingen en de hamerstukken.

Ik schors de vergadering.

De vergadering wordt van 13.53 uur tot 14.01 uur geschorst.